

Postanowienie z dnia 17 stycznia 2001 r.

II UZ 144/00

Sprawa o prawo do zasiłku chorobowego należy do spraw, w których dopuszczalność kasacji zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 392¹ § 1 KPC).

Przewodniczący SSN Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Maria Tyszel, Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 stycznia 2001 r. sprawy z wniosku Macieja M. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w O.W. o zasiłek chorobowy, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 listopada 2000 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Wnioskodawca Maciej M. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w O.W. z dnia 9 lipca 1999 r., odmawiającej przyznania mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 lutego 1999 r. do 17 czerwca 1999 r. i zobowiązującej go do zwrotu wypłaconej z tego tytułu kwoty 8.879,10 zł.

Odwołanie wnioskodawcy od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu z dnia 30 grudnia 1999 r. [...], a apelację wnioskodawcy od tego wyroku oddalił Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi wyrokiem z dnia 25 lipca 2000 r. [...]. Wyrok ten wnioskodawca zaskarżył kasacją.

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2000 r. [...] Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi odrzucił kasację. Sąd uznał, że kasacja jest niedopuszczalna z mocy art. 392¹ § 1 KPC w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja

2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48 poz. 554), ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Kasacja taka podlega odrzuceniu na podstawie art. 393⁵ KPC.

Na to postanowienie wniósł zażalenie wnioskodawca zarzucając, że sprawa nie dotyczy wysokości świadczenia, lecz ustalenia prawa do tego świadczenia. W takiej sytuacji kasacja jest dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. W związku z tym zarzutem wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrok Sądu drugiej instancji zaskarżony kasacją zapadł po 1 lipca 2000 r., zatem z mocy art. 5 ust. 2 powołanej ustawy z dnia 24 maja 2000 r. do postępowania kasacyjnego stosuje się przepisy w brzmieniu ustalonym tą ustawą. Według stanu prawnego obowiązującego przed tą zmianą (art. 393 pkt 1 KPC) kasacja nie przysługiwała w sprawach o świadczenia, w których wartość przedmiotu zaskarżenia była niższa niż pięć tysięcy złotych. Dopuszczalna zatem była kasacja o ustalenie prawa, nawet jeśli wartość związanego z tym prawem świadczenia była niższa od określonej w tym przepisie kwoty. Po wejściu w życie omawianej zmiany przepis art. 392¹ § 1 KPC stanowi, że kasacja nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

Analizując treść tego przepisu należy stwierdzić, że regułą jest niedopuszczalność kasacji w sprawach o prawa majątkowe, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Wyjątkiem od tej reguły są sprawy o przyznanie i wstrzymanie emerytury lub renty i sprawy o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, w których kasacja jest dopuszczalna niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia. Sprawa o prawo do zasiłku chorobowego nie należy do kategorii spraw, w których przepis art. 392¹ § 1 KPC dopuszcza kasację niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia,

zatem nie przysługuje kasacja w sprawie, w której wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

Postanowienie odrzucające kasację jako niedopuszczalną jest więc prawidłowe, a podniesione w zażaleniu zarzuty okazały się nieuzasadnione. Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 i 393¹⁸ § 3 oddalił zażalenie.

=====